

Levor overlevde fallet i Tinnfossen

Ved Tinfos la det seg alltid i fløtningstida svære hauger med tømmer. Fløterne hadde her et svare arbeid og slit med å få haugene løs. Det var et svært farefullt arbeid å være ute på stupet og slite på tømmerstokkene for å få dem løs. Når som helst kunne tømmerhaugen løsne og ta fløterne med i fossen, noe som av og til hendte. En gang gikk det tre mann til på en gang.

På slutten av 1700-tallet levde det en mann som hette Levor Sagafoss. Han bodde på plassen Sagafoss under Tinnes gård og var vel den første som bygslet plassen, ryddet den og bygde hus der. Levor Sagafoss drev blant annet med tømmerfløting i Tinnelva om sommeren. En gang det hadde lagt seg en diger tømmerhaug mot fjellnabben opp mot fossen, skulle Levor arbeide med å få den løs. Levor var en hardhaus, sterk, iherdig og uvøren. Den store tømmerhaugen måtte og skulle gi seg, mente Levor, og den gikk, men Levor ble også med utfor fossen. Han fikk ikke kommet seg i land i den sterke strømmen, og det var ingen som tenkte på muligheten av å redde han. Levor hadde nok druknet. Det ble igangsatt sokning nedenfor elva, men man fant ikke noe lik og sokningen måtte oppgis. Etter et par dager var det noen som fortalte at de hørte rop fra fossen. Dette hørtes mystisk ut, og det ble mye snakk og gjetninger om hva det kunne være. Det ble spekulert i om det kunne være dauinger eller trollpakk i fossen. Flere og flere hørte ropet fra fossen, og man ble enige om å undersøke saken nærmere. Noen tok et tau der de bandt en tung gjenstand og firte det nedover fossen. Var det et menneske der nede måtte det vel gi livstegn fra seg. Forsøket med tauet ble gjentatt flere ganger. Uten at man merket noe. Omsider merket man noen rykk i tauet, men da man heiste det opp, var det tomt. Så ble det bundet mat i tauet og firt ned. Da tauet ble halt opp igjen var det tomt! Maten var tatt av!

Kunne det være Levor som gikk utfor fossen? Var det mulig at han ved et under hadde unngått døden og var i live under fossen? Det var ikke enkelt i de dager å lage til noen redningsaksjon, men de fikk laget noen remedier og heisegreier. Tauet ble firt ned og man ventet med spenning på hva som ville skje. Etter en stund rykket det i tauet og de tok det som et signal om at de kunne hale og dra. Det var tungt. Til alles store overraskelse var det Levor som hang i tauet. Han var medtatt etter å ha vært under fossen i tre dager. Men seig og sterk som han var, kom han seg snart og levde i mange år etterpå.

Senere fortalte han at han hele tida hadde vært ved bevissthet. Da han var kommet ned fossen og nedi den store hølen, ble han først trykket dypt ned, deretter ble han kastet opp igjen og kjente da at han befant seg på tørt land. Han var kommet innunder fossen. Fjellet var nemlig overhengende eller innhult, slik at det dannet seg en grotte bak vannmassen. Det hadde vært forferdelig da han ble halet fram igjen, fortalte han. Han trodde han var blitt slitt i stykker av vanntrykket.

Sagn fra avisa Teledølen 26.juli 1928. Signaturen A.

Tinnfossen ca 1900.

